

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστάμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ' ἐξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεὶς παρασχὼν εἰς τὴν χώραν ἡμῶν ὑπηρεσίας καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμένου Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἀρίστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

Ἑσωτερικοῦ :

Ἐξωτερικοῦ :

Ἑτησίᾳ δρ. 8,—
Ἐξάμηνος 4,50
Τρίμηνος 2,50

Ἑτησίᾳ φρ. 10,—
Ἐξάμηνος 5,50
Τρίμηνος 3,—

Αἱ συνδρομαὶ ἀρχοῦνται τὴν 1ην ἐκάστου μηνός.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΙΔΡΥΘΗ ΤΩ 1879

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ Λ. 20

Διὰ τῶν Πρακτόρων, Ἑσωτερ. λ. 10. Ἑξωτερ. λ. 15
Φύλλα προηγουμένων ἐτῶν, Α' καὶ Β' περιόδου
τιμῶνται ἕκαστον λεπ. 25

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ὁδὸς Εὐριπίδου ἀρ. 38, παρὰ τὸ Βαρθάκειον

Περίοδος Β'.—Τόμος 20^{ος}

Ἐν Ἀθήναις, 29 Δεκεμβρίου 1912

Ἔτος 35ον.—Ἀριθ. 5

Ο ΜΙΚΡΟΣ ΤΖΟΚΕΪ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ JULES CHANCEL

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι' (Συνέχεια)

Ὁ μικρὸς Ἀγγλὸς ἀπεφάσισε τότε νὰ ἐμιλήσῃ. Μὲ μεγάλην ἀξιοπρέπειαν καὶ μ' ἓνα χαριτωμένον μορφασμὸν περιφρονήσεως, εἶπε :

— Μάλιστα... εἶμαι Τζόκευ. Τζόκευ ὁμῶς γιὰ νὰ καθαλλικεύῃ ἄλογα, ὅχι γιὰ νὰ καθαλλικεύῃ γαϊδούρια !

Γενικὸς ὑπεδέχθη αὐτὴν τὴν ἀπάντησιν. Κι' αὐτὸς ὁ Λωξὲν δὲν ἤμπόρεσε νὰ μὴν εἰδυρήσῃ μὲ τὴν περιφλαυτίαν τοῦ μικροῦ τοῦ ὑπηρέτου καί, ἀντὶ τῆς θυμώσεως, τὴν ἐδικαιολόγησε.

— Ἐχéis διλησ, Μπόμπη, τῷ εἶπε. Ἐννοῶ, ὅτι ἡ ἀξιοπρέπειά σου θίγεται κάπως, ἀλλὰ λάθε ὑπ' ὅψει σου, ὅτι αὐτὸ εἶνε μία ἀρχή. Ἐγκαταλείψοντες σήμερον τὰς ἵπποδρομίας εἰς τὴν Γαλλίαν μὲ μίαν ἐνοδρωμίαν, ἀλλὰ σὲ λίγο θὰ ἔχωμεν ἵπποδρομίας ἀληθινάς, μὲ ἄλογα, ὅπως γίνονται εἰς τὴν πατρίδα σου. Ὁ δούξ μᾶς τὸ ὑπεσχέθη.

Βεβαίωτατα, ὑπέλαβεν ὁ δούξ Ἀρτουᾶ. Κύριοι, μετὰ ἓνα μῆνα, σὰς δίδω συνέντευξιν εἰς τὴν παιδιάδα τῶν Σαρπλόν.

Ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ἐνθουσιασμοῦ, τὸν ὁποῖον ἐξήγειρεν ἡ ἐπίσημος αὐτὴ ἀναγγελία, ὁ Λωξὲν προσεπάθησε νὰ νικήσῃ καὶ τοὺς τελευταίους δισταγμοὺς τοῦ Μπόμπη.

Τῷ ἐξήγησεν, ὅτι σπουδαῖα :

στοιχήματα εἶχον ἤδη τεθεῖν καὶ ὅτι θὰ ἔτρεχεν ἐνώπιον τῆς βασιλείσεως. Ἡ το βέβαια μία τιμὴ, ἱκανὴ νὰ τὸν ἀποζημιώσῃ διὰ τὴν ταπείνωσιν ποῦ θὰ ἤθελετο, καθαλλικεύων ἀπλοῦν γαϊδούρι.

Κι' ἐπιτέλους ὁ Μπόμπη, ἐπέισθη.

Μ' ἓνα πήδημα εὗρεθ' εἰς τὴν ῥάχην τοῦ γαϊδουρέλλου, ποῦ τοῦ ἐδειξεν ὁ κύριός του, ἤρπασε τὰ ἡνία, ἔρριψε βλέμμα περιφρονητικὸν πρὸς τὰ ἄλλα παιδιὰ

ποῦ εἶχον ἤδη καθαλλικεύσῃ καὶ ἐπῆγε νὰ σταθῇ μαζὶ τῶν παρὰ τὸν στύλον, ὁ ὁποῖος ἐσημείωνε τὴν ὀφειτῆριαν. Ἐκεῖ, καθὲς αὐλικὸς ἐδῶσεν εἰς τὸν τζόκευ τοῦ τὰς τελευταίας ὁδηγίας. Ὁ δὲ λαμνὰν δύο φορὰς τὸν γύρον τοῦ λειβαδιοῦ καὶ θὰ ἐσταματοῦσαν εἰς τὸν στύλον ποῦ ἦτο ἀπέναντι τῆς βασιλείσεως. — Ὡλλ ράϊτ ! εἶπεν ὁ Μπόμπη σοβαρὸς. Ἐνόητα τί θέλετε.

— Μάλιστα, μάλιστα ! εἶπαν καὶ ἄλλα παιδιὰ ἐνθουσιασμένα.

Ὁ νικητὴς

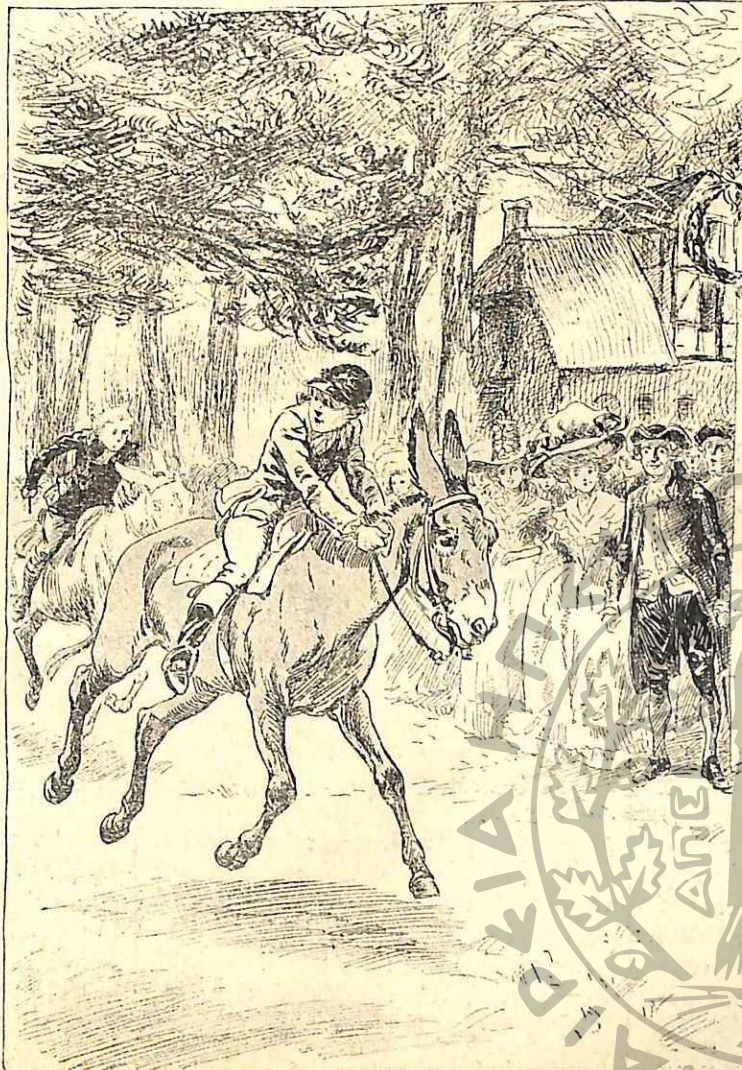
Ὅπως γνωρίζουν ὅλοι, φεῖ ! — ὁ γαϊδάρου εἶνε ζῶον πεισματόρινον καὶ βραδυκίνητον. Διὰ τοῦτο, μὲ ὅλους τοὺς ἀγῶνας τῶν παιδιῶν, ὀπλισμένων μὲ τερσαρίας βργας, τὰ ὑπεζύγια των, ἀναίσθητα πρὸς τὴν τιμὴν ποῦ τοὺς ἐλαμνὰν νὰ τὰ μεταμορφώσουν εἰς ἵπποδρομικά, δὲν ἐννοοῦσαν νὰ προχωρῶν πορὰ μὲ τὸ ὀνόματι βῆμα των. Τὸ ἓνα ἐκλωτοῦσε, τὸ ἄλλο ὀπισθοχώρει, τὸ τρίτον ἐστριφογυρίζε καὶ τὸ θέαμα ἦτο τόσῳ κορικόν, ὥστε ἡ βασιλίσσα καὶ οἱ αὐλικοὶ ἐγελευσαν μὲ τὴν καρδίαν των.

Ὅσοι ὅμως εἶχον βάλην στοιχήματα, δὲν ἐποῦσαν νὰ ἐνθαρρύνουν μὲ φωνὰς καὶ χειρονομίας τοὺς τζόκευ των.

— Ἐμπρός, γαλιμάς ! ἐφώναξεν ὁ πρίγκηψ Νασσώ.

— Γκόου οὐ ! Μπόμπη ! ἐβόλιαξεν ὁ δούξ Λωξὲν.

Ὁ Μπόμπη, ἤρεμος, ἀτάραχος, ὡς νὰ μὴν ἤκουε τίποτε, ἄφινεν ἤσυχον τὸ γαϊδουράκι του, τὸ ὁποῖον ἐτριπόδιζε τελευταῖον, ἐνῶ οἱ ἄλλοι αὐτοσχέδιοι τζόκευ,

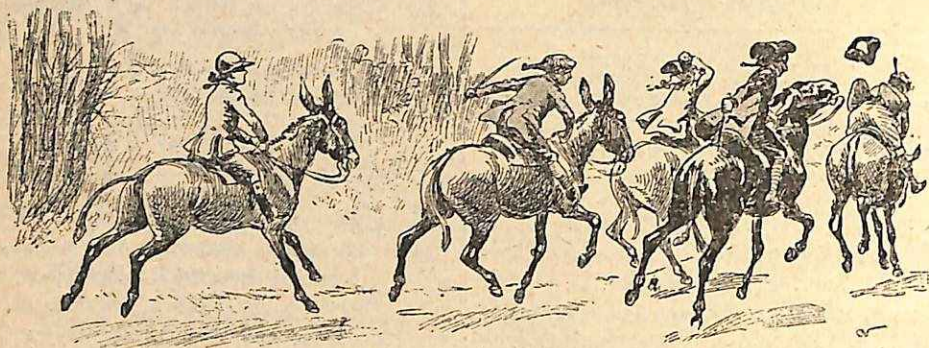

Ἐφίπασε μὲ μεγάλον καλπασμὸν εἰς τὸ τέμα. (Σελ. 38 στ. α').

μέ αλύπητον ξύλον, καπώρθωσαν ὅπως-
δήποτε νὰ κάμνουν τὰ ζῳά των νὰ
τρέχουν.

— Χά, χά, Λωξέν! εἶπεν εἰρωνικῶς
ένας ἀπὸ τοὺς δὲν ἀξίζει, μὰ
τὴν ἀλήθεια, τὸν κόπο νὰ ἔχῃ κανεὶς
ἄγγλο τζόκευ τόσο καλοντυμένο, γιὰ
νὰ φθάσῃ ἐπὶ τέρμα κατατελευταῖος!

— Λωξέν, εἶπε γελῶν καὶ ὁ πρίγκιψ
Νασσώ· μὲ φαίνεται πῶς θὰ κερδίσῃ τὰ

«Ὁ Μπόμπης ἐξηκολούθει νὰ μὲν τελευταῖος...» (Σελ. 38 στ. α'.)

ἐκατὸ τάλληρα! ποῦ στιγματίσαμε! ...
Ἐν τῷ μεταξύ τὰ γαϊδουράκια εἶχαν
τελειώσῃ τὸν πρῶτον γύρον τοῦ στίβου,
τὸ δὲ μαῦρον τοῦ μαρκεσιῦ Κονφλάν
ἐκάλπαζεν ἀκριτὰ καλὰ ἐπὶ κεφαλῇς
τῶν ἄλλων, τῶν ὁποίων προηγείτο καμ-
μιά διακοσμοῖα μέτρα.

Ὁ δούξ ἦτο τελειῶς ἀπηλπισμένος,
βλέπων ὅτι ὁ Μπόμπης ἐξηκολούθει ἐπι-
μόνως νὰ μὲν τελευταῖος, χωρὶς νὰ
κάμνῃ τὴν παραμικρὰν προσπάθειαν. Εἰς
τὸν δεύτερον ὅμως γύρον, ὁ μικρὸς Ἀγ-
γλος ἐφάνη ὡς ἀφυπνιζόμενος. Ἐσκυψεν εἰς
τὸν λαιμὸν τοῦ ἵψου του, καὶ μὲ μίαν
δυνατὴν καμτσιάν, τὸ ἔκαμε νὰ ὀρμήσῃ
ἐμπρὸς διὰ καλπασμοῦ γοργοῦ καὶ κα-
νονικοῦ. Ἐντὸς ὀλίγου τὸ στακτερὸν
γαϊδουράκι τοῦ Λωξέν ἔφθασε τὸ κέν-
τρον τῶν προηγούμενων. Καὶ ἀφ' οὗ ἐβά-
δισε μαζὶ τῶν ὀλίγας στιγμῆς, εἶδαν
ἔξωφρα τὸ πορτοκαλλόχρου κολέβιον
τοῦ μικροῦ τζόκευ νὰ ἀπσπᾶται ἀπὸ τὸν
ὀμίλον τῶν κουρατμένων καὶ λαχανια-
σμένων ὑποζυγίων, τὰ ὁποῖα ἐπεβράδυ-
ναν τὸ βῆμα καθ' ἣν στιγμὴν ἀκριβῶς
τὸ γαϊδουράκι τοῦ Μπόμπης ἀνέπτυσεν
ὄλην τὴν ταχύτητα.

Εἰς τὴν τελευταίαν στροφὴν, ἔφθασε
μέχρι τοῦ μαῦρου γαϊδουρέλλου, τοῦ
ὁποίου ὁ ἀναβάτης ἐνόμιζεν ἥδη ὅτι εἶχε
κερδίσει τὴν κούρσαν. Ἀλλὰ μὲ δεξιὴν
χειρὶσμόν, ὁ Μπόμπης ἠνάγκασε τὸν
ἰδικόν του νὰ τρέξῃ ἀκόμη γρηγορώτερα
καὶ οὕτως ὑπερέβη τὸν μόνον ἀνταγωνι-
στὴν. Εἰς τὸν εὐθὺν δρόμον ἦτο πλέον
ἐμπρὸς καὶ οὕτως ἐφθασεν ὁλομόναχος
εἰς τὸ τέρμα, μὲ μεγάλον καλπασμόν,
ἀφίσας πολὺ ὀπίσω τοὺς ἄλλους ζῳά,
τὰ ὁποῖα ἤρουντο πλέον νὰ προχωρή-
σουν.

Βροντώδῃ χειροκροτήματα ἐχαίρετῃ

σαν τὸν μικρὸν Ἀγγλον νικητὴν, ἡ δὲ
βασιλίσσα ἤθελ' ἵνα τῷ δώσῃ ἰδιόχει-
ρως τὸ ἔπαθλον τοῦ ἀγῶνος, τὸ ὁποῖον
ἀπετελεῖτο ἀπὸ ἑνα ὠρεὶον πολυσύνθετον
φιόγκον, ναμωμένον μὲ τὰς σεπτὰς τῆς
χειρὸς, ἀπὸ μίαν ταινίαν τοῦ φορέμα-
τός της.

Ἀλλ' ἐπρόλαβεν ὁ δούξ Λωξέν, ὁ ὅ-
ποιος, γονατίσας ἐμπρὸς της, ἐδέχθη τὸ
ἐνδοξον αὐτὸ τρόποιον. Ἐπειτα, πλη-

γαλειότης, ὁ βασιλεὺς, μετὰ ἑνα μῆνα,
τὴν ἔκτῃν Μοῖου, εἰς τὴν πεδιάδα τῶν
Σαμπλόν.

— Δέχομαι, ἀδελφε μου, ἀπεκρίθη ἡ
βασιλίσσα καὶ ἀναλαμβάνω νὰ ἐπιτύχω-
μὲν τὴν ἄδειαν τοῦ βασιλέως.

Οὕτως ἡ «ὀνοδρομία» τοῦ Τριανόν ἐ-
γέννησε τὸν συρμὸν τῶν ἵπποδρομιῶν εἰς
τὴν Γαλλίαν, — συρμὸν, ὁ ὁποῖος ἔκτοτε
ὀφίσταται καὶ προοδεύει.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

ΑΙ ΣΤΕΝΟΧΩΡΙΑΙ ΤΟΥ κ. ΛΩΞΕΝ

Ὀχληρὰ ἐπίσκεψις.

Ἀπὸ τὴν ἡμέραν τῆς νίκης του εἰς τὸ
Τριανόν, ὁ Μπόμπης ἀνῆλθε σημαντικῶς
εἰς τὴν ἐκτίμησιν τοῦ κυρίου του, τοῦ ὁ-
ποίου κατέκτησεν ὀριστικῶς τὴν εὐνοίαν.

Συγγὰ ὁ δούξ τὸν ἐκάλει πλησίον του,
τὴν ὥραν ποῦ ἔκαμνε τὴν τουαλέτταν
του. Τοῦ ἤρρεσε νὰ τὸν βάζῃ νὰ τοῦ ὀμι-
λῇ διὰ τὴν Ἀγγλίαν, διὰ τὴν εἰδικὴν
ἀνατροπὴν ποῦ εἶχε λάβῃ ἐκεῖ, διὰ τὸν
διδασκαλὸν του Τσάρλ-υ, δι' ὅλα. Τελος-
πάντων, ἤρρισε νὰ ἐνδιαφέρεται πολὺ διὰ
τὸ παιδί αὐτό, τοῦ ὁποίου ἐξετίμα τὴν
τὴν εὐφυίαν καὶ τὴν σοβαρότητα.

Μίαν ἡμέραν, ὁ μικρὸς εὗρισκετο
οὕτως εἰς τὸ δωμάτιον τοῦ Λωξέν, ὁ ὁ-
ποῖος μόλις εἶχε σηκωθῇ, — ἦτο ὁ ἔνδε-
κάτης τῆς πρωίας, — καὶ μὲ τὴν ἀνώμα-
λον ἀκόμη γλῶσσάν του, ἀλλὰ σαφὴ
καὶ εἰκονικὴν, τῷ ἐξηγεῖτο τὰ μυστή-
ρια τῆς ἐκγυμνάσεως τῶν ἵππων τῶν
προωρισμένων διὰ τοὺς ἀγῶνας. Καὶ ὁ

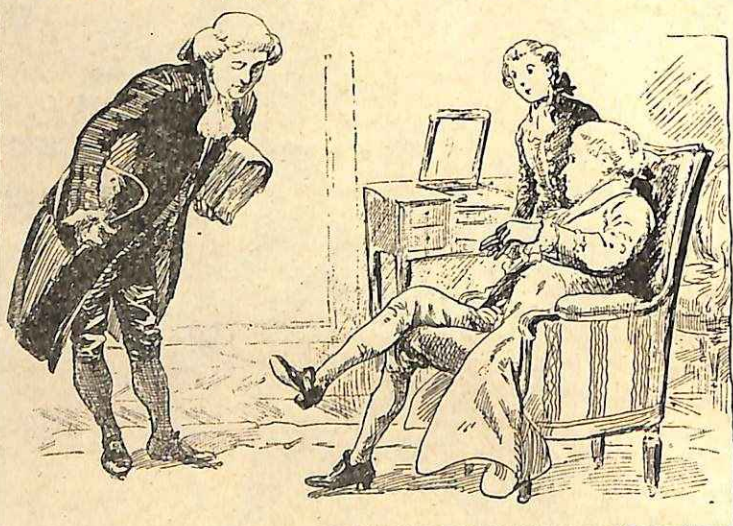
δούξ τὸν ἤκουε μὲ
προσοχὴν καὶ μ' εὐ-
χορίστησιν, διότι
ἐσκέπτετο νὰ χη-
σιμοποιήσῃ τὰς
πληροφορίας τοῦ
μικροῦ Ἀγγλου
διὰ τὰς περιφη-
μοὺς ἵπποδρομίας,
τὰς ὁποίας, ὡς εἴ-
δομεν, ὁ κόμη-
ς Ἀρτουά προσηγγ-
εῖλεν εἰς τὴν βα-
σίλισσαν καὶ αἱ ὁ-
ποῖαι, κατ' ἀπό-
φασιν τοῦ βασιλέ-
ως, ὠρίσθησαν διὰ
τὴν εἰκοστὴν τοῦ
Μαΐου.

Ἡ ἐνδιαφέρουσα

αὕτη συνομιλία διεκόπη ὑπὸ τοῦ μεγα-
λοπρεποῦς θορυβοῦ. ὁ ὁποῖος εἰσελθὼν
ἀνῆγγειλεν, ὅτι ὁ κύριος Ἰάκωβος Φί-
λιππος Παῦ ἐξῆλθε τὴν τιμὴν νὰ γίνῃ
δεκτὸς ὑπὸ τοῦ Ὑψηλοτάτου.

«Τί γυρεύει πάλι αὐτὸς ὁ ὀχληρὸς»,
ἐμουρμούρισεν ἀπὸ μέσα τοῦ ὁ Μπό-
μπης, δυσηρεστημένος ποῦ τὸν διεκόπταν.

Ὁ δούξ Λωξέν δὲν ἐφάνη εὐχαρι-
στηθὲς περισσότερον τοῦ μικροῦ του τζό-

«Ὁ κ. Παῦ εἰσῆλθεν ὑποκλινόμενος...» (Σελ. 39 στ. α'.)

ρετῶν, ἐκεῖ ὅπου ἐστέκοντο αἱ ἄμαξαι.

Ἡ βασιλίσσα, καταγοητευμένη ἀπὸ
τὴν νέαν αὐτὴν διασκεδασίαν, ἔσπευσε νὰ
εὐχαριστήσῃ τὸν κόμητα Ἀρτουά, ὁ ὁ-
ποῖος τῇ ἀπεκρίθη:

— Ἀφ' οὗ ἡ Ὑμετέρα Μεγαλειότης εὐ-
δοκῇ νὰ ἐνδιαφέρεται δι' αὐτὸ τὸ παι-
γνίδι, θὰ τὴν προσκαλέσωμεν νὰ προεδρεύ-
σῃ εἰς τὰς προσεχέας ἵπποδρομίας, αἰδοῦνται
θὰ γίνουν, ἂν τὸ ἐπιτρέψῃ ἡ Αὐτοῦ Με-

κεῦ ἀπὸ τὴν ἀναγγελίαν αὐτοῦ τοῦ ἐπι-
σκέπτου. Ὁ κύριος Παῦ ἦτο ὁ οἰκονό-
μος τοῦ δουκὸς, ὁ ἐπιφορτισμένος τὴν
διεύθυνσιν τῆς περιουσίας του· καὶ ἐπειδὴ
ὁ δούξ δὲν ἀγαπᾷσε νὰ σκοτίζεται μὲ
χρηματικὰ ζητήματα, αὐτὸν τὸν ἄνθρω-
πον δὲν τὸν ἐχῶνε διόλου.

Εἰς τὴν ἀρχὴν, ἐνέβη νὰ μὴ τὸν
δεχθῇ. Συλλογισθεὶς ὅμως κατόπιν, ὅτι
πάντα μίαν ἡμέραν θὰ ἠγαγάζετο νὰ
μάθῃ τὴν κατάστασιν τῆς περιουσίας του
καὶ ὅτι ὁ δὲ ὁ ἴδιον, ἂν τὸ ὀχληρὸν
αὐτὸ πρῶγμα ἐγένετο σήμερον ἢ αὔριον,
ἀπεφάσισε νὰ ὑποκύψῃ εἰς τὸ μοιραῖον.

— Φέρε μου ἐδῶ τὸν κύριον Παῦ,
εἶπε πρὸς τὸν θρωρόν.

Ὁ οἰκονόμος, μὲ ἄμεμπτον μελανὴν
ἐνδυμασίαν καὶ μὲ ἀξιοπρεπές, σοβαρό-
τατον ὕψος, ὅπως ἤρριξε εἰς τὸ ἐπάγ-
γελμά του, εἰσῆλθεν εἰς τὸ δωμάτιον,
ὑποκλινόμενος βελύχοντα πρὸ τοῦ κυρίου
του.

— Καθίστε, κύριε Παῦ, τῷ εἶπεν ὁ
Λωξέν ἀφελῶς, χωρὶς νὰ παρακρυνοῖ ἀπὸ
τὴν κομψὴν τουαλέτταν, πρὸ τῆς ὁποίας
κατεγίνετο νὰ στυλβῶν τὰ νύχια του, ἐνῶ
ένας ὑψηλὸς ἀπετελείετο τὸ πονδρά-
ρισμα τῆς περρούρας του. Αὐτὸν, φίλε
μου... τί νέκ μου φέρνετε;

— Δυσάρεστα, Ὑψηλότης! ἀπεκρί-
θη ὁ μαυροφρεμένος ἄνθρωπος μὲ βα-
θεῖαν φωνήν, ἐξάγων ἀπὸ τὸ παχὺ χαρ-
τοφυλάκιον, τὸ ὁποῖον ἔφερε, δέσμεν χρο-
τίων γεμάτων ἀριθμοῦς. Ἄν ὁ κύριος
δούξ τὸ ἐπιτρέπῃ, προσέθετε, θὰ λάβω
τὴν τιμὴν νὰ τῷ παρουσιάσω τὴν κατά-
στασιν τῆς περιουσίας του μέχρι σήμερον.

Ὁ δούξ ἔνευσε καὶ ὁ ὑψηλὸς του ἀ-
πεσφόρη. Ὁ Μπόμπης ἤθελ' ἵνα κά-
μῃ τὸ ἴδιον, ἀλλὰ ὁ κύριος του τὸν ἡμ-
πόδισε.

— Μείνε, μικρὲ τζόκευ, τῷ εἶπε. Δὲν
θὰ καταλάβῃς περισσότερον ἀπὸ ἐμὲ τὰ
κορμιστὰ πεῦ θὰ μᾶς διαβάσῃ ὁ λαμ-
πρὸς αὐτὸς κύριος Παῦ. Ἀλλ' ἀφ' οὗ ἐ-
πιμένῃ, τόσον νὰ μάθωμεν τὸ περιεχόμε-
νον τῶν χαρτιῶν του, ὅς τὸ ἀκούσωμεν
κ' ἐξακολουθοῦμεν ἔπειτα τὴν συνομι-
λίαν μας διὰ τὰς ἵπποδρομίας.

Ταῦτα λέγων, ὁ δούξ ἐξηπλώη χα-
ριέντως εἰς μίαν πολυθρόναν, ἐμισόκλει-
σε τὰ μάτια, διεσταύρωσε τὰ πόδια, προ-
σέχων νὰ μὴ προστρέβωνται μετὰ τῶν
τὰ βερνικωμένα του σκαρπίνια μὲ τὰ
κόκκινα τακούνια των, καὶ μὲ ὕψος ἐγκαρ-
τερήσεως, ἠτοιμάσθη νὰ κούσῃ.

Ὁ Μπόμπης; ἐστάθη πλησίον
τοῦ παρθύρου, προσποιούμενος ὅτι κυτ-
τάζει μ' ἐνδιαφέρον τὰ συμβαίνοντα εἰς
τὴν οὐλὴν τοῦ μεγάρου.

Ὁ οἰκονόμος ἤρχισεν:

— Ὑψηλότης, ἀπὸ τὴν 1ην Ἰανουα-
νουαρίου 1785 μέχρι τῆς 1ης Ἰουλίου
1786, εἰσέπραξα διὰ λογοριασμόν σας
ἐν ἑκατατομύριον ἑκατὸν ὀγδόντα χι-

λιάδας ἐξακοσίας τριάκοντα δύο λίβρας
καὶ πέντε σολῖδια.

— Μπράβο; ἔκαμεν ὁ δούξ εὐχαρι-
στημένος· αὐτό, μὲ φαίνεται, εἶνε ἑνα
λαμπρὸν εἰσόδημα!

— Βεβαίως, ὑπέλαθεν ὁ μαῦρος ἄν-
θρωπος· πρέπει ὅμως νὰ παρὰ ἡρήσω
εὐλαβῶς, ὅτι τὸ ποσὸν αὐτὸ δὲν προέ-
χεται μόνον ἀπὸ εἰσοδήματά σας. Ἡ
Ὑψηλότης σας, διὰ νὰ τὸ ἐπιτύχῃ, ὑπε-
χρεώθη νὰ ἐλαττώσῃ τὰ κεφάλαια της,
πωλοῦσα τὰς μετοχὰς τῆς Ἑταιρείας
τῶν Ἰνδιῶν. Ἐξ ἄλλου, κατὰ τὸ ἴδιον
χρονικὸν διάστημα, τὰ ἔξοδα ὑπερέβησαν
τὰ δύο ἑκατομύρια, ὡς μαρτυρεῖ ὁ ἀκ-
λουθὸς ἀναλυτικὸς πίναξ:

«Διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ οἴκου τοῦ κυρίου δουκὸς	47,569 λίβραι
«Εἰς ἐμπόρους, ἐργάτας κλπ.	95,000 —
«Δι' ἡμισυ θεωρεῖται εἰς τὴν Ἱτα- λικὴν Κωμωδίαν	2,000 —
«Διὰ θεωρεῖται εἰς τὴν Γαλλικὴν Κωμωδίαν	15,000 —
«Διὰ θεωρεῖται εἰς τὴν Ὀπεραν	15,000 —
«Τέλος ἐπληρώθησαν εἰς διαφόρους	

(Ἐπεται συνέχεια)

ΑΘΗΝΑΙ' ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

1913

Ἀγαπητοί μου,

ΟΛΛΟΙ ἔχουν τὸν
φῶτον, ὅτι τὸ νέον
ἔτος δὲν εἶνε τό-
σον εὐτυχισμένον,
διότι τελειώνει εἰς
13, εἶνε δηλαδὴ τὸ
δέκατον τρίτον τοῦ
αἰῶνος. Ἀκόμη δὲ
ὀλιγώτερον δι' ἡμᾶς
τοὺς Ἕλληνας, διότι πρὸς ἐπίμετρον ἀρ-
χίζει καὶ ἀπὸ Τρίτην, — ἡμέραν, ἡ ὁποία
θεωρεῖται, ὡς γνωστὸν, ἀποφράς. Ὁμο-
λογῶ, ὅτι δὲν συμπεριζομαι διόλου τὸν
φῶτον τῶν προληπτικῶν. Ἀπεναντίας μά-
λιστα νομίζω, ὅτι τὸ ἔτος αὐτό, προπάν-
των διὰ τὴν Ἑλλάδα, θὰ εἶνε ἐν ἀπὸ τὰ
πλέον εὐτυχισμένα. Ἰδοὺ ὅτι μετὰ ἐνδο-
ξον, νικηφόρον πόλεμον, κλείει ἐντὸς ὀλί-
γου μία εἰρήνη εὐτυχής, ἡ ὁποία, καθ' ὅλα
τὰ φαινόμενα, θὰ εἶνε καὶ μακρά. Ἡ Ἑλ-
λάς μας διπλασιάζεται καὶ κατ' ἔκτασιν
καὶ κατὰ πληθυσμόν. Γίνεται μεγάλη, ισχυ-
ρά, καὶ ἐγκαινίζει νέαν ζωὴν πολιτισμοῦ,
ἀναπτύσσεται καὶ εὐφραίνεται. Ὅλα τὰ ὅρα
ναπτύχουσιν, ὅλα θὰ προοδεύουν: ἐμπό-
ριον, βιομηχανία, ἐπιστήμη, φιλοσοφία,
τέχναι. Οἱ ἄνθρωποι φυσικὰ θὰ εἶνε εὐτυ-
χεστεροι, διότι θὰ ἐπεκτείνουν τὰς ἐργα-
σίας τῶν καὶ θάλασσάς των περισσότερα.
Καὶ πρὸ πάντων διότι θὰ εἰμποροῦν νὰ
εἶνε υπερήφανοι καὶ νὰ καυχῶνται, ὅτι
ἐγεννήθησαν Ἕλληνες. Θὰ βαδίζουσιν, θὰ

προχωροῦν τώρα μὲ ὑψηλὸν μέτωπον,
καὶ αὐτὸ εἶνε τὸ σπουδαῖον. Διότι ἡ ἀπο-
γοήτευσίς ποῦ τοὺς ἐμάραρινεν, ἐφυγε πλέον,
διελύθη, καὶ ἀντ' αὐτῆς εἰσῆλθεν εἰς τὰ
στήθη των ἡ ἐθνικὴ χαρὰ, ὁ ἐνθουσιασμός,
ἡ πεποίθησις. Κάθε ἀνθρώπου διπλασιάζ-
εται ἡ δύναμις, ὅταν διπλασιάζεται ἡ δύ-
ναμις τοῦ Κράτους. Εἶνε ἡ ἡθικὴ ἐκείνη
δύναμις, ἡ θαυμασία, ἡ ὁποία μεγαλουργεῖ.
Ὅλοι τώρα θὰ γίνον καλλίτεροι
ἀφ' οὗ, ὅτι ἦσαν καὶ θὰ δειχθῶν ἀνώτεροι
ἑαυτῶν. Εἰς ὅλα τὰ στάδια, εἰς ὅλα τὰ
ἔργα, ἀπὸ τὰ ταπεινότερα ὡς τὰ ὑψηλό-
τερα. Θάρχισῃ ἡ ἀκμὴ τῆς Ἑλλάδος, ἡ
ἀληθινὴ ἀναγέννησις, ἡ δημιουργία ἐνός
νισοελληνικοῦ πολιτισμοῦ. Καὶ θάρχισῃ ἀπὸ
τὸ ἔτος αὐτό, τὸ πρῶτον τῆς τελείας —
ἡ τῆς σχεδὸν τελείας — ἐθνικῆς ἀποκα-
ταστάσεως. Πῶς λοιπὸν εἰμπορεῖ νὰ μὴ
εἶνε εὐτυχισμένον, καὶ τὸ πλέον
εὐτυχισμένον ἀφ' ὅσα εἶδαμεν οἱ Ἕλληνες
ὡς τώρα; Ὅχι 1913, ἀλλὰ καὶ μόνον
13 ἂν ἦτο, πάλιν ὁ ἀριθμὸς δὲν θὰ εἶχε
καμμίαν ἐπίδρασιν.

Καθὼς γνωρίζετε, αὐτὰ εἶνε προλήψεις,
τὰς ὁποίας δὲν πρέπει νὰ ἔχουν οἱ λογι-
κοὶ ἄνθρωποι. Ἐπειδὴ ὁ προδότης Ἰούδας
ἦτο τάχα ὁ δέκατος τρίτος μαθητὴς τοῦ
Χριστοῦ, ὅτι εἶνε 13 πρέπει νὰ εἶνε κα-
κόν. Κ' ἐπειδὴ μίαν Τρίτην ἔτυχε νὰ
πέσῃ ἡ Κωνσταντινούπολις, ὅτι ἀρχίζει
ἀπὸ Τρίτην πρέπει τάχα νὰ τελειῶν κα-
κὰ! Ἀλλὰ διατί; ποῦ εὗρίσκετε εἰς
αὐτὸ τὴν παραμικρὰν σχέσιν αἰτίου καὶ
ἀποτελέσματος; Πάθος ἐν γωνίᾳ, ἄρα
βρέχει. Μὰ τὴν ἀλήθειαν, δὲν σκέπτον-
ται λογικώτερα αὐτοὶ ποῦ πιστεύουν εἰς
ἀποφράδας ἡμέρας καὶ κακοὺς ἀριθμούς.
Ἀλλ' ἐπειδὴ, δυστυχῶς, οἱ προληπτικοὶ
εἶνε ἀκόμη πολλοί, — θὰ περᾶσῃ πολὺς
καὶρός διὰ νὰ ἀπαλλαγῇ ἡ ἀνθρωπότης
ἀπὸ τὴν πρόληψιν, — ἀς ἀναφέρω ἐδῶ καὶ
τὴν παρηγορίαν, τὴν ὁποίαν ἐπρόβαλε κά-
ποιος διὰ τὸ ἔτος 1913. Αὐτό, εἶπε, δὲν
πρέπει νὰ θεωρεῖται ἀπαίσιον, ἀφ' οὗ ἔχῃ
ἐμπρὸς του ἑνα 19 καὶ ἀφ' οὗ τὰ ψηφία του
ποσθηθῶμεν, 1+9+1+3, δίδουν ἀ-
θροίσμα 14. Ὅσοι φοβᾶσθε λοιπὸν πα-
ρηγορηθῆτε! Μόνον ποῦ κατὰ τὴν λογι-
κὴν αὐτὴν, τὸ ἀληθὲς ἀπαίσιον ἔτος ἐπρε-
πε νὰ εἶνε τὸ 1912, τοῦ ὁποίου τὰ ψη-
φία δίδουν ἀθροίσμα 13. Καὶ ὅμως κατὰ
τὸ ἔτος αὐτό εἶχαμεν τὴν εὐτυχίαν νὰ
διώξωμεν τοὺς Τούρκους ἀπὸ τὰς ἑλλη-
νικὰς χώρας καὶ νὰ ἐλευθερώσωμεν ὅλους
σχέδον τοὺς δούλους ἀδελφούς μας! Δὲν
εἶνε λοιπὸν ὅλ' αὐτὰ... καυροφάλα;

Τὸ μόνον ἀληθινὸν εἶνε τοῦτο: ὅτι τὸ
ἔτος 1913, ὅπως καὶ ἔτος, θὰ εἶνε αἰ-
σιον καὶ τρισευτυχισμένον δι' ὅλους ἐκεί-
νους, οἱ ὁποῖοι θὰ ἐργασθῶν καὶ θὰ κά-
μουν πιστὰς καὶ εὐνοεῖς τὸ καθήκον
των. Τὸ ὁποῖον σὰς εὐχομαι, ἀγαπητοί
μου, ὁλοφύχως!

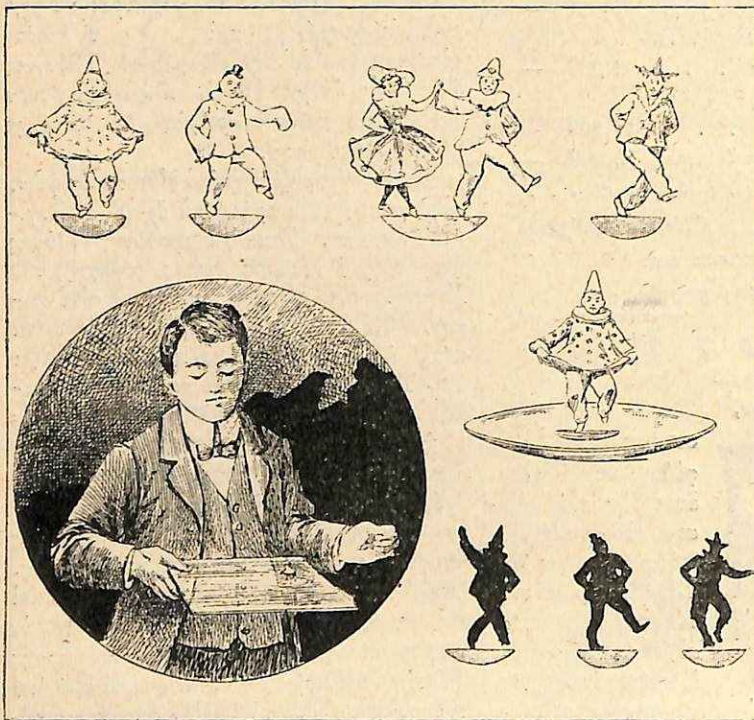
Σὰς ἀσπάζομαι

ΦΑΙΔΩΝ

ΠΡΑΓΜΑΤΑ ΚΑΙ ΘΑΥΜΑΤΑ

ΟΙ ΑΚΟΥΡΑΣΤΟΙ ΧΟΡΕΥΤΑΙ

Μεθαύριον εἶνε Πρωτοχρονιά. Τὰ παιδικὰ δωμάτια θὰ γεμίσουν πάλιν παιγνίδια, μὲ τὰ ὅποια θὰ παίζουν ὄχι μόνον τὰ μικρὰ παιδιά, ἀλλὰ καὶ τὰ μεγάλα... Διότι ποῖος εἰμπορεῖ νάρνηθῇ ὅτι τὰ παιγνίδια, τὰ νόστιμα καὶ τὰ ἐξυπνα, δὲν ἐνδιαφέρουν, πολὺ ἢ ὀλίγον, ὅλας τὰς ἡλικίας; Ἐγὼ εἶδα πολλάκις καὶ γονεῖς νὰ παίζουν τὴν Πρωτοχρονιά, νὰ κυρδίζουν σιδηροδόμους καὶ θωρηκτά, νὰ παρατάσσουν μολυβένια στρατεύματα, νὰ πετοῦν μικρὰ ἀεροπλάνα, νὰ συνθέτουν εἰκόνας ἀπὸ τὰ κομμάτια τῶν κτλ. κτλ. καὶ νὰ διασκεδάζουν ὅσον τοῦλάχιστον

στον καὶ τὰ παιδιά τῶν... Ἡ Πρωτοχρονιά εἶνε μία εὐτυχὴς ἡμέρα, κατὰ τὴν ὁποίαν ἡ ἡλικία παρασύρει τὰς ἄλλας καὶ τὰς ἀφοσιώνει, ὥστε νὰ μὴν ἔχῃ πλέον σημασίαν τὸ ρητὸν «τὰ παιδιά παίζουν», ἀφοῦ παίζουν καὶ οἱ ἡλικιωμένοι. Ἡ διαφορὰ εἶνε, ὅτι τὰ μεγαλειότερα παιδιά εἰμποροῦν καὶ νὰ κατασκευάσουν μόνα τῶν παιγνιδίων. Κι' αὐτὸ ἀποτελεῖ μίαν μεγάλην εὐχαρίστησιν καὶ διασκέδασιν. Καὶ ἄλλοτε ἡ «Διάπλασις» ἔδωκεν ὁδηγίαν, διὰ νὰ κατασκευάζουν οἱ φίλοι τῆς διόφορα ὠρεῖα παιγνιδία μὲ τὸ τίποτε. Σήμερον, ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς Πρωτοχρονιάς, θὰ σᾶς μάθω νὰ κάμετε ἓνα πολὺ νόστιμον καὶ περιέργον, μὲ τὸ ὅποιον καὶ σῆς θὰ διασκεδάσετε καὶ τὰ μικρὰ σας ἀδελφὰ θὰ εὐχαριστήσετε πολὺ, ὅταν—ἀφοῦ τὸ βρεθῇτε,—θὰ τοὺς τὸ χαρίσετε...

Εἶνε ἀπλοῦν, εὐκόλῳ καὶ δὲν στοι-

χίζει τίποτε. Βλέπετε αὐτὰ τὰ ἀνθρωπάκια; Εἶνε οἱ «ἀκούραστοι χορευταὶ» ἢ καλλιτέρα βαλίσται, διότι εἰς τὸ παιγνίδι στροφυρίζουν διαρκῶς. Πρῶτον πρῶτα θὰ τάνιγράψετε ὅπως εἶνε, (καὶ μ' ἐκεῖνο τὸ ἡμικύκλιον ποῦ ἔχουν εἰς τὰ πόδια τῶν), θὰ τὰ κολλήσετε εἰς ἓνα λεπτὸν χαρτονάκι διὰ νὰ στένωνται, θὰ τὰ χρωματίσετε διὰ νὰ εἶνε εὐάρεστα καὶ θὰ τὰ περιβόητε ἴσα ἴσα μὲ τὸς γραμμάς τῶν, διὰ νὰ φαίνονται σωστὰ ἀνθρωπάκια.

Πῶς θὰ τὰ κάμετε τώρα νὰ χορεύουν; Δι' αὐτὸ δὲν θὰ σᾶς χρειάζηται παρὰ νὰ προηγηθῇτε μίαν γυάλινην πλάκα, τετραγώνην, ποῦ κοθε πλευρὰ τῆς νὰ εἶνε 25 ἐκατοστά τοῦ μέτρου. (Ἄν δὲν εὐρετε εἰς τὸ σπίτι νανένα σισαμένον τζάμι ἀπὸ πορθύριον, εἰμπερεῖτε νὰ γράσατε ἀπὸ τὸν φορνατῆν μὲ ὀλίγες δευκρές.) Πρέπει ἀνδρὶν νὰ προηγηθῇτε καὶ μερικὰ γυαλιὰ στροφυρίζοντα, διονκάρια, ἀπὸ ἐκεῖνα ὅπως τὰ ἐντελῶς κυρτὰ (μπομπέ) τὰ ὅποια ἐβόζαν μίαν φορὰν εἰς τὰ ὠροῖόρια τῆς τσέτης. Σήμερον εἰς τὰ ὠροῖόγια βάζετε γυαλιὰ ἴσα, ἐπιπεδα. Αὐτὰ δὲν κάμνουν. Εἰμπερεῖτε ὅμως νὰ εὐρετε μερικὰ καὶ ἀπὸ τὰ παλαιὰ ἐκεῖνα, εἴτε εἰς κανὲν ὑαλοπωλεῖον, εἴτε εἰς κανὲν ὠρολογιοποιεῖον, εἴτε εἰς κανὲν φαρμακεῖον. Διότι τὰ μετονηρίζοντα καὶ οἱ φαρμακοποιοὶ διὰ νὰ ἀναλύουν μέσα κάποια φάρμακα. Ὅπως δὴ ποτε, καὶ ἂν δὲν τα εὐρετε χόρισμα, μινρὰ πράγματα θὰ σᾶς κοστίσουν καὶ αὐτά.

Καὶ τώρα, ἔλατε νὰ κάμωμεν ἓνα παίραμα. Κρατήσατε τὴν γυάλινην πλάκα σας ὀριζόντιω, χύσατε πρὸς τὸ ἐπάνω μέρος μίαν σταγόνα νεροῦ, τοποθετήσατε ἐπάνω εἰς τὴν σταγόνα τὸ γυάλινον δισκάκιον (μὲ τὴν κυρτὴν του ἐπιφάνειαν πρὸς τὰ κάτω) καὶ πλαγιάσατε ὀλίγον τὴν πλάκα, ὥστε νὰ σχηματισθῇ κεκλιμένον ἐπίπεδον. Τι θὰ συμβῇ νομίζετε; Τὸ δισκάκιον θὰ κολλήσῃ ἴσα ὡς κάτω; Ὁχι, καθόλου. Πρὸς μεγάλην σας ἐκπληξίν, τὸ δισκάκιον ὀρθήσῃ, νὰ

περιστρέφεται, νὰ γυρίσῃ γρήγορα-γρήγορα καὶ νὰ προχωρῇ ἐπάνω εἰς τὴν πλάκα, περιστρεφόμενον ὁλοὺν γρήγορῶτερα. Ἐρθασεν ὡς τὴν ἄρην; Πρὶν πέσει κάτω, πλαγιάσατε τὴν πλάκα σας ἀπὸ τὸ ἀντίθετον μέρος, καὶ τὸ δισκάκι ὀρθήσῃ, πάλιν νὰ γυρίσῃ, διὰ νὰ φθάσῃ εἰς τὸ σημεῖον, ἀπὸ τὸ ὅποιον ἐξέκίνησε.

Αὐτὸ εἶνε τὸ παίραμα. Ἄν δὲν σᾶς ἐπιτύχῃ μὲ τὴν πρῶν, μὴν ἀπελπιεσθῇτε. Τὸ νερὸν ποῦ ἔχεται ἴσως δὲν θὰ ἦτο ἀρκετὸν· πρέπει νὰ βάλετε λιγότερον νερὸν. Ἡ πλάκα σας ἴσως δὲν θὰ ἦτο ὀριετὰ καθοριζομένη· πρέπει νὰ τὴν πλύνετε πάλιν καὶ νὰ τὴν τρίψετε γαλ' ἀκαλά... Ὅσον διὰ τὸ δισκάκιον, αὐτὸ πρέπει νὰ εἶνε τελείως κυρτὸν, καθορὸν ὁ σφαιροειδές, ὥστε ὅταν τὸ βάζετε ἐπάνω εἰς τὴν πλάκα, ἐν μόνον σημεῖον τῆς ἐπιφανείας του νὰ ἐξάπτεται. Μερικὰ γυαλιὰ ὠρολογιῶν, κυρτὰ μὲν, ἀλλὰ ποῦ ἔχουν εἰς τὴν μέσῃ ἓνα κύκλον ἐπίπεδον, δὲν κάμνουν. Τὰ ἐπιλοιπα τὰ ἐννοεῖτε: Δὲν ἔχετε πορὰ νὰ κολλήσετε μέσα εἰς κάποιο δισκάκιον ἀπὸ ἓνα χορευτὴν, ἀπ' αὐτοὺς ποῦ ἐτοιμάσατε. Καὶ θὰ τοὺς κολλήσετε μὲ ὀλίγην γόρην, ἀπὸ τὸ ἡμικύκλιον ποῦ ἔχουν ἐπίτηδες εἰς τὰ πόδια τῶν. Ἐπειτα θὰ ἐπαναλάβετε τὸ παίραμα μὲ τοὺς χορευτάς, καὶ θὰ τοὺς ἰδῇτε οὕτω νὰ στροφυρίζουν ἀκούραστοι ἐπάνω εἰς τὴν πλάκα, ποῦ θὰ τοὺς αἰθούσα χορεῦ.

Οὕτε μηχανὴ λοιπὸν, οὕτε κύρδισμα, οὕτε τίποτε. Μὲ τὸ ἀπλοῦστατον μέσον ποῦ σᾶς εἶπα, εἰμπερεῖτε νὰ ποικιλήσετε, ἐναντιοτιμῶτατον παιγνιδάκι, ποῦ διὰ σκεδαστικόν, καὶ τὸ ὅποιον γίνεται ἀκόμη περισσότερο, ὅταν ξεύρη κανεὶς νὰ διευθύνῃ καλὰ τοὺς χορευτάς του, ἑνα-ἓνα, δύο-δύο, ἢ καὶ περισσοτέρους μαζί, ἐπάνω εἰς τὴν πλάκα. Χρειαζέται βέβαια κάποια δεξιότης, διὰ νὰ κινεῖτε τὴν πλάκα ὅπως πρέπει. Ἄλλ' εἰς αὐτὸ θὰ σᾶς ὁδηγήσῃ ἡ πείρα. Ὑστερ' ἀπὸ μικρὰν ἐξάσκησιν, θὰ εἰδῇτε οἱ δεξιότεροι διευθύνει τῶν ἀκούραστον χορευτῶν σας.

Ο ΑΖΑΡΙΑΣ

ΑΠΟ ΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟΝ

ΚΑΚΟ ΚΟΝΑΚΙ

Κουρασμένοι ἀπὸ τὴ μακρὰ ὁδοπορίαν καὶ βρεγμένοι ἀπὸ τὸ νερόχιονο ὡς τὰ νόκκια, εἶδαμε μὲ λαχάρια ν' ἀσπρίζουνε εἰς τὰ πλάγια τοῦ βουνοῦ τὰ λυὰ σπιτάκια τοῦ χωριοῦ. Τὰ πόδια μας ἔγειναν εἰσπραττερα καὶ ἡ πείνα μας μεγαλειτέρα. Καθὼς μας ἐφάντασθη μὴ καλὴ φωτιά, ξάπλωμα εἰς παραγκῶν καὶ καμιά κόττα ψητή, ἐπὶ πλέον δὲ ἐγὼ ἔνα ζεστὸ σταυλὸ διὰ τὸ ἄλογον μου καὶ κριθοῖ μπόλινο. Ἐοικώμα

λοιπὸν ψηλὰ τὸ κεφάλι, ἐτινάξαμε μὲ δύναμιν τῆς λάσπης ἀπὸ τὰ πόδια μας καὶ μὲ καινουργία δύναμιν τραβήξαμε κατὰ τὸ χωριό. Ὡς καὶ αὐτὸ τὸ ἄλογό μου, σὰν νὰ μυρίστηκεν ἐξ ἐνστικτοῦ τὸ κριθοῖ, ἐκινούσε μὲ γοργὰ τὰ πόδια του, ὡς νὰ μὴν ἦσαν νηστικὸν δύο ἡμέρες. Ἡ ἡμέρα ἐτελείωνε, τὸ φῶς ἤρχισε νὰ ὀλιγοστεύῃ καὶ τὸ χιόνι νὰ γίνετο πυκνότερον. Τὰ καπέλα καὶ οἱ ὤλοι μας ἤρχισαν νὰ λευκαίνονται καὶ τὸ ψυχρὸς νὰ τρεῖται. Ὀλίγον ἀκόρη καὶ μπαίναμε εἰς τὸ χωριό. Τὰ τῆς ἡμέρας ἐκείνης θὰ ἐτελείωναν καὶ ἡ γλυκαὶ ζεστασιὰ τῆς γωνιάς θὰ μᾶς ἐφίρε γιὰ μὴ νύκτα εἰς τὸ σπίτι μας.

Παραδόξως ὅμως, ἀπὸ κορυφῆς οἰκίας δὲν ἀνέβρωσκε κανὼν, ἂν καὶ ἡ ὥρα τοῦ ἔτους καὶ τῆς ἡμέρας ἀπῆλθε τοῦτο, οὕτε σκύλοι ἐγαύγισαν. Ἄλλ' ἡμεῖς δὲν ἐπροσέχαμεν εἰς τιοῦτας λεπτομερείας. Καθὼς μας εἶχε καταστρώσῃ τὸ σκεδιδόν του καὶ ἐσπεύδε νὰ το τραχυστοποιήσῃ. Μετ' ὀλίγον ὅμως καὶ τὰ σκεδιδὸν μας διελύθησαν ὡς κανὼν καὶ αἱ

ἐλπίδες μας οἰκτρῶς διεψεύσθησαν. Τὸ χωριὸν εἶχε πυρποληθῇ. Ἦτο Τουρλικὸν καὶ οἱ Ἕλληνας ἀντεκδικούμενοι, τὸ εἶχον πυρπολήσῃ πρὸ δύο ἡμερῶν. ὁφου προηγουμένως ἐφρόντισαν νὰ τὸ καθυρτίσουν ἐπιμελῶς ἀπὸ τὸ σιτάρι, τὸ κριθοῖ, τὰ ἐπιπλα καὶ ἄλλα διάφορα πράγματα, ποῦ ἦσαν μέσα εἰς τὰ σπίτια. Οἱ κάτοικοι, ὅσοι δὲν ἐπρόβλεπαν νὰ φύγουν, ἐσκοτώθησαν ἢ ἐνέστησαν. Ἀπὸ ὅλα τὰ σπίτια εἶχαν μείνῃ μόνον οἱ τέσσαρες τοῦχοι καὶ αὐτοὶ ἐπικινδυνοῖ νὰ μᾶς πλακώσουν. Ἡλπίζαμεν νὰ μᾶς ζεστάνῃ ἡ φωτιά καὶ τῶς ἡ φωτιά ἐγένετο αἰτία νὰ ξεπαγιάσωμεν ὅλην τὴν νύκτα! Οὐτε στέγη, οὐτε τζάκι, οὐτε ψωμί, ἀλλὰ παντοῦ ἐρήμωσις καὶ χροῦ.

Σιωπητοὶ καὶ δούλοιοι ἐγυρίζαμε τοὺς δρόμους τοῦ χωριοῦ νὰ εὐρωμεν ἔστω καὶ ἓνα σπίτι γερό. Ματωίως ὅμως, οἱ Ἕλληνας εἶχαν ἐκπληρώσῃ καλῶς τὸ καθήκον τῶν. Ἀπ' ἐξω ἀπὸ ἓνα πυρπολημένον σπίτι, ἐπάνω σὲ ἄχραν, δεικνύον νὰ κάθονται δύο γεροντάκια,

ἄνδρας καὶ γυναῖκα. Καθισμένοι σταυροπόδι καὶ οἱ δύο, μὲ σκυμμένα πρὸς τὴ γῆ τὰ κεφάλια, ἐφαίνοντο περιμένοντες μὲ ὑπομονὴν τὸ θάνατόν τους. Τὰ γηροῦτα καὶ ἡ στεργὴ πρὸς τὸ σπῆν τους, ὅπου τόσα χρόνια ἐπέρασαν μαζί, δὲν τοὺς ὄφειλαν νὰ φύγουν. Ἦθελαν νὰ ξεψυχήσουν μαζί ἔστω καὶ ἀπὸ κάτω ἀπὸ τὰ καπνισμένα ἐρείπια τοῦ σπιτιοῦ τῶν. Εἰς τὸ ἄκυσμα τῶν βημάτων μας, ἡ γοργὰ ἐσκέπασε τὸ πρόσωπόν της νὰ μὴ τὸ ἰδῇ ξένος ἄνθρωπος, χωρὶς οὕτε αὐτὴ οὕτε ὁ γέρος της νὰ κυττάξουν πρὸς ἡμᾶς. Ἐκέντησα τὸ ἄλογό μου καὶ ἐπληρώσα.

—Ἐλμὲκ βάρ; (ψωμί εἶνε;) ἠρώτησα. —Γιόκ! μὲ ἀπήγγειλεν ὁ γέρος καὶ ὕψωσε τὰ βέβημάτα του, εἰς τὰ ὅποια διεφαίνετο ἡ ἐσχάτη ἀπελπισία.

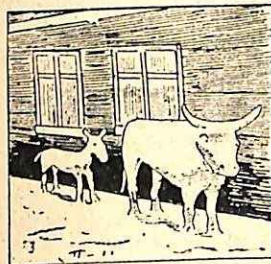
Ἐψαξα εἰς τὸ σακκιδίό μου, ἦρα ἓνα κομμάτι κουραμάνα, ποῦ εἶχα διὰ τὸ δεῖπνόν μου, καὶ τὸ ἔδωκα εἰς τοὺς Τούρκους.

Θεσσαλονίκη, 8 Δεκεμβρίου 1912

Π. Δ. ΠΑΝΑΓΟΠΟΥΛΟΣ

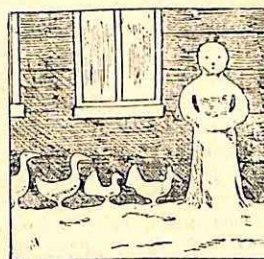
ΝΕΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΑΠΟ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΚΟΣΜΩΝ

Καλλιτεχνήματα ποῦ λυώνουν

Εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον, εἶπαμεν διὰ τὸν περίεργον καλλιτεχνικὸν Διαγωνισμόν, ὃ ὁποῖος κατ' ἑστὸς εἰς

μίαν πολιτικὴν τῆς Γερμανίας κ' ἐδημοσιεύσαμεν ὡς δείγμα τὸ χιόνινον ἄγαλμα ἑνὸς πυροβολητοῦ πλησίον τοῦ πυροβόλου του. Ἰδοὺ σήμερον ἄλλα δύο ἀπὸ τὰ περίεργα αὐτὰ καλλιτεχνήματα ποῦ λυώνουν. Τὸ ἓνα παριστᾷ ἄγελάδα, ἀνελου-

θουμένην ἀπὸ τὸ μωσχράκι τῆς καὶ τὸ ἄλλο ἓνα κορίτσι ποῦ βόσκει κόττες καὶ γῆρας. Δὲν εἶνε καθόλου ἄσχημα καὶ τὴν ἀλήθειαν, ἀν λάβωμεν ὑπ' ὄψιν μας ὅτι ἔγειναν ἀπὸ χιόνι καὶ ἀπὸ ἀνθρώπους ποῦ δὲν ἐσπούδασαν γλυπτικὴν. Ὅταν θὰ χιονίσῃ κ' ἐδῶ, δοκιμάσατε νὰ τὰ μιμηθῇτε—καὶ τότε θὰ ἰδῇτε τί δύσκολον ποῦ εἶνε... Τὰ τρία δημοσιευθέντα ἔργα, εἶνε ἐκεῖνα ποῦ ἐπῆραν τὰ τρία πρῶτα Βραβεῖα.

Περίεργον φάρευμα

Εἰς τὴν κελίδα τοῦ Γιαντισέ, οἱ Κινέζοι φάρευσαν κατὰ πολὺ περίεργον τρόπον. Ἐξάπλωνον τὰι πρηνεῖς εἰς μικρὸν σκαθίδιον ἀπὸ λυγαριᾶν, καὶ συλλαμβάνουν μὲ τὰ χεῖρα τῶν τὰ πόδια εἰς τοὺς ἀβαθεῖς ποταμούς τοῦ μέρους ἐκεῖνο. Ἀς προσθεώσωμεν, ὅτι οἱ φάρεδες αὐτοὶ εἶνε πολὺ ἐπιδέξιοι, διότι ὀλίγοι βεβαίως θὰ ἤμπορουσαν νὰ καθύρουν ὅτι κάμνουν τὸ ἔλεον.

Τί εἶνε πάλιν αὐτό;

καί... μὲ ἔλκον εἰς τὴν φαντασίαν. Ζυγίζε 1192 γραμμάρια, καὶ εὐρέθη εἰς ἓνα ἄγρον τῶν περιχώρων τοῦ Λονδίνου.

Ἑβδομαδιαῖοι Διαγωνισμοὶ

Μαγικὴ Εἰκὼν

Ἐσάλη ὑπὸ τοῦ Σημαιοφόρου Ἑλλήνος

Ἦρα ἓνα ζευγάρι παπούτσια καὶ νὰ τὸ ἔνα. Τὸ ἄλλο ξέρετε ποῦ τὸ ἔβαλε;

Δηλώσεις: Δι' λύσεις—ὁσονδήποτε ζητημάτων τοῦ αὐτοῦ φυλλαδίου, — συνοδεύονται ὑπὸ ἐνός μόνον δεκαλέπτου γραμματοσήμου.

Λύσεις τοῦ 3ου φυλλαδίου

α.) Ὁκτὼ χρόνια. Ὁ ἀριθμὸς σχηματίζεται μὲ τὰ δύο μαγικέτια του.—β.) Ἡ ἐπιμέλεια νικᾷ ὅλας τὰς δυσκολίας.—γ.) Φλώρινα, Σέρβια, Κοζάνη, Κατερίνη.

Ιδε τον Ό-
δηγόν του

ΣΕΛΙΣ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ

Συνδρομ-
τού, Κεφ. Β

ΧΑΡΑΥΓΗ

Φως ούράνιο, φως άθάνατο,
λάμψε πάλι στους γιαλούς,
μέσ' στους κάμπους και στα πέρατα,
φώτα τώρα τους καλούς.

Τώρα ή πλάσις ξαναχύνεται
στης ελευθερίας τὸ φῶς·
τῶρ' ἀλήθεια τὸ χρυσόνειρο
καὶ ὁ πόθος ὁ κρυφός.

Τώρα τ' ἀσπρα χέρια ἀπλώνουνε
τοῦ Αἰγαίου τὰ νησιά
καὶ στὸν κόλπο τῆς μανούλας των
ρίχνονται μ' ἀποθυμιά.

Πρῶτ' ἄς ἔλθῃ ἡ πρωτοκόρη τῆς
ἡ τρομάρα τοῦ ἐχθροῦ,
ἡ γενναία Κρήτη ἀδούλωτη,
δναιρο παλῆου καιροῦ.

Μὲ τῶν ῥόδων τ' ἀπαλόχρωμα,
μὲ κηλαϊδισμό πολιοῦτο,
Νά! κ' ἡ Λέσβος ἡ πεντάμορφη,
τὸ νησί τοῦ τραγουδιοῦ.

Νά, κ' ἡ Χίος ἡ πολυπάθη
καὶ τ' ἀθάνατα Παρά,
τοῦ Αἰγαίου βασιλοπούλα
μέσ' εἰς ἐλεύθερα νερά.

Κ' ἀπὸ πᾶν ἡ κοσμοζάκουστη
τοῦ Ἀλεξάνδρου μας ἡ γῆ—
σδύν' ἡ ἀντάρα ποῦ τὴν πλάκωνε
μέσα στὴ χρυσὴν αὐγή.

Φῶς οὔράνιο, φῶς ἐλεύθερο,
λάμψε πάλι στους γιαλούς,
μέσ' στους κάμπους και στα πέρατα,
φώτα τώρα τους καλούς.

Νέα Ὑπόψη

Χιαβάδας

ΕΙΣ ΤΟ ΤΗΛΕΦΩΜΟΝ

ΠΡΟΣΩΠΑ: ΦΑΩΝ καὶ ΧΑΩΝ

Φάων.—Ντρίγκ! Ντρίγκ!...

Χάων.—Πο ὅς; Ποιός;...

Φάων.—... Φίλος...

Χάων.—Πῶς;... Σκύλος;...

Φάων.—Ναί, φίλος, ὁ Φάων.

Χάων.—Ἦθελα νὰ μοῦ στείλῃς ὀρχήστρ.

Φάων.—Δὲν ἀκούω...

Χάων.—(ἡ ἀκούσας, ἐξακολουθεῖ)... με-

ρικὰ φυλλάδια...

Φάων.—(διακόπτει)... "Ἄδεια"; θὰ ζη-

τήσης ἄδεια;

Χάων.—Ναί... μοῦ δίδει...

Φάων.—Ταξίδι; δι' αὐτὸ ζητεῖς ἄδεια;

Χάων.—(ἡ ἀκούσας, ἐξακολουθεῖ)... κατὶ

φυλλάδια τῆς Διαπλάσεως...

Φάων.—Ὅσους;... ἂ, ζητεῖς ἄδεια διὰ

ταξίδι τῆς ὁσέως;... σοῦ ἔδωκαν ἄδεια;

Χάων.—(κακῶς ἀκούων). Ναί, τὰ φυλ-
λάδια...

Φάων.—Θὰ πᾶς μὲ παρέα;

Χάων.—Ναί θέλω, ἐννέα...

Φάων.—Ἀρκετοί, Ποιοὶ θὰ εἶνε;

Χάων.—Ποία θέλω; νά, τὸ ἐννέα.

Φάων.—... τὸν Περσέα;

Χάων.—Τὸ ἔξ και τὸ ἐπτά.

Φάων.—Τὴν Ἑλληνική Καρδιά; ὦραϊα.

Αἰλιά ποῦ θὰ τοὺς βρῇ;

Χάων.—Ποίους τρεῖς;

Φάων.—Ποῦ θὰ τοὺς εὕρῃ;

Χάων.—Ἐκεῖνα ποῦ σοῦ εἶπα!

Φάων.—Τί τὴν χρειάζεσαι;

Χάων.—Ποιάν;

Φάων.—Τὴν πῖπα.

Χάων.—Ντρίγκ! τί λές, καλέ;... ντρίγκ!

Φάων.—Δὲν ἀκούω, ντρίγκ... ντρίγκ.

Χάων.—Ντρίγκ... Ντρίγκ!

(Αἰλιά)

Φάων

ΟΙ ΠΟΘΟΙ Κ' Η ΕΛΠΙΔΕΣ

Γραμμένο στὴν Πολίμπικος.

Οἱ πόθοι κ' ἡ ἐλπίδες μας

Ποῦ χάνονται, ποῦ σβύσνουν,

Μοιάζουν μὲ ῥόδα ποῦ ἀνοῦν

Κοντὰ εἰς ἀκατορία!

Ἐξάνα ὁ ἀνεμὸς φυσᾷ,

Τὰ κύματα βογγοῦνε

Ἀπ' τὸ κλαδί τους τ' ἀποσπᾷ

Ἡ μαύρη ἀνεμοζάλη!...

Τὸ ῥόδα πέφτουν καταγῆς

Καὶ νὰ μαδοῦν ἀρχίζουν...

Ὅσων τρελλὰ στὸν ἀνεμὸ

Χορεύουν, πετοῦνε,

Θέλουν νὰ στρέψουν στὸ κλαδί

Μὰ πίσω ὅλο γυρίζουν,

Ὡς ποῦ τὰ παίρνει ἡ θάλασσα

Καὶ στὰ νερά κυλοῦνε.

Τὰ βλέπεις τότε στοὺς ἀφρούς

Νὰ χάνονται, νὰ βγαίνουν

Πότε μακριὰ μας φεύγουνε

Καὶ πότε μᾶς πλησιάζουν,

Ἀπ' ἕνα κύμα σ' ὅτ' ἡ ἀλὸ

Σὲ κύμα ἄλλο πηγαίνουν...

Τοὺς πόθους, τῆς ἐλπίδες μας

Τὰ ῥάδα αὐτὰ πῶς μοιάζουν!

Κῶμα

Ο ΓΥΡΙΣΜΟΣ

Εἶπε ἡ πρώτη ἡμέρα ποῦ μὲ τὴν ἀνα-
τολήν τῆς ἔφερε χαρά, ἡ πρώτη ἡμέρα
ποῦ ἐσκόρπισε μεϊδιάμα γύρω τῆς, ὅτε-
ρα ἀπὸ δύο μῆνες ποῦ ἐπέρασαν μὲ πι-
κρίες, μὲ ἀγωνία, μὲ τὸν καὶ μὸν τοῦ χω-
ρισμοῦ. Ὡς ὅλων τὰ πρόσωπα λάμπει ἀ-
κτὺς χαρᾶς, ὡς ὅλων τὰ βλέμματα εἶνε
ζωγραφισμένη μία λάμψις εὐτυχίας ποῦ
οὐδὲν τὸν πόνο ποῦ εἶχε βάψει τὴς καρ-
διάς. Καὶ ἡ μητέρα! Ὡς ἡ μητέρα! Στὴν

μορφὴ τῆς εἶνε οὐράνιο χαμόγε-
λο, κ' ἀνήσυχη, σὰν κατὶ νὰ περ-
μένη λαχταριστὰ, πηγαίνεσθαι νὰ ἰδῇ ἂν

δὲν εἶνε ἐτοιμὰ γιὰ νὰ δεχθῇ τὸν ἀγα-
πημένον ποῦ ἐρχεται ὅτε-ρα ἀπὸ δύο μῆ-
νων μικρὸ χωρισμό. Ἔχει ἐμπρὸς εἰς τὰ

μάτια τῆς τὴν σιγὴν ποῦ τὸν ἀπεχω-
ρίζετο... Πνίγουσα τὰ δάκρυά τῆς, τοὺς

λυγμούς ποῦ τῆς ἐπέβαν τὸ στήθος, τὸν

ἐφιλοῦσε καὶ τὸν ἤχετο, τὸν ἐσφίγγε-
ε-πάνω στὴν καρδιά τῆς ποῦ ἐπάλαμε μὲ

τόσα αἰσθήματα... Ἐκρῦε ὅμως τὸν πό-
νο τῆς, γιὰτὶ ἔπρεπε νὰ δώσῃ ἀγογγύτως

ὅ,τι τῆς ἐξήτει ἡ Πατρίς. Ἐφυγε νὰ

πολεμήσῃ τὸ ἀγαπημένο παιδάκι τῆς. Καὶ

πέρασαν μέρες καὶ νύχτες ποῦ τὸν παρακο-
λουθοῦσε στο πεδὶον τῶν μαχῶν, ἐκεῖ

πέρα, στὸν κίνδυνον, καὶ χίνουσα ἐν σι-
ωπῇ τὰ δάκρυά τῆς προσοχέτο μὲ κα-
τάνυξιν γιὰ τὴν σωτηρίαν τοῦ. Ἐπειτα

ἦλθεν ἡμέρα ποῦ εἶδεν εἰς τὰς στήλας

τῶν πληρωθέντων τὸ ὄνομά τοῦ... Πτωχὴ

μητρικὴ καρδιά! Ἐπαράσσετο ἀναλο-
γισμένη, ὅτι τὸ παιδί τῆς ποιεῖ μακρὰ

τῆς, ὅτι ξένοι τὸν περιποιούνται γύρω

στο κρεβάτι τοῦ, γιὰτὶ αὐτὴ δὲν μπο-
ροῦσε νὰ τρεῖξῃ σιμὰ τοῦ. Πόσα, πόσα ὅ-

πότερε γιὰτὶ ὥφειλε νὰ προσφέρει κατὶ

εἰς τὴν Πατρίδα!... Καὶ προσέφερε τὸ

αἷμα τῆς καρδιάς τῆς... Σὲ λίγο ὅλα θὰ

ἔλθῃ δόξα καὶ δόξα. Οἱ διαγωνιζόμενοι πρέ-
πει νὰ τὰς εὐρύναι καὶ νὰ μοῦ τὰς στείλουν γραμ-
μένας εἰς φύλλον κοινὸ χάρτου, εἰς τὸ ὅποιον

νὰ μὴ ὑπάρχῃ τίποτε ἄλλο, πλὴν τῆς ἀπαν-
τήσεως, διατυπωμένης εἰς ἑξῆς:

"Ἀπάντησις εἰς τὸν 136ον Διαγωνισμόν

τῶν Λευκῶν Λέξεων τοῦ 1913, ποῦ φυλλάδιον τῆς

Διαπλάσεως ὑπὸ... (ἔδω τὸ ὄνομα τοῦ δια-
γωνιζομένου καὶ τὸ ψευδώνυμον, ἂν ἔχῃ).

1. Εἰς τὴν σελίδα δεῖνα, στήλην δεῖνα,

(«Μικρὸς Τζόκευ») λείπει ἡ λέξις (π. χ.) κακία.

2. Εἰς τὴν σελίδα δεῖνα, στήλην δεῖνα,

(«Ἀθηναϊκὴ Ἐπιστολή») λείπει ἡ λέξις: ἔχετε.

Καὶ αὐτὴ καλεῖται: Ἐννοεῖται, ὅτι ἕκαστος

ὁ σημειώσας λέξεις εὐρῇ. Δὲν εἶνε δη-
λαδὴ ἀνάγκη νὰ εὕρῃ κανεὶς καὶ τὰς δώδεκα,

διὰ νὰ στείλῃ τὴν λύσιν.

(Ὡς βραβεύθῃ μὲ πρῶτον βραβεῖον ὅποιος

εὕρῃ ἀκριβῶς, ἀκριβέστατα, καὶ τὰς δώδεκα

λευκὰς λέξεις αὐτοῦ τοῦ φυλλαδίου. Ἐὰν δὲ

τὰς εὕρουν πολλοί, τὸ βραβεῖον θὰ ἀπονε-
μηθῇ διὰ κλήρον εἰς ἕνα, τοῦ ὁποῦ θὰ δη-

μοσιεῖται καὶ ἡ εἰκὼν. Θὰ δοθῇ ἐπ' αὐτῆς δευ-
τερον καὶ τρίτον βραβεῖον εἰς τοὺς ἀμέσως

μετὰ τὸν πρῶτον εὐρόντας τὰς περισσοτέρας

ἀκριβεῖς λέξεις. Εἶνε δὲ τὰ βραβεῖα τ' ἀπονε-
μόμενα εἰς τοὺς Μεγάλους Διαγωνισμοὺς, ἔτσι:

τῶμοι τῆς Α' περιόδου τῆς «Διαπλάσεως» ἐκ

τῶν τιμωμένων ὁραγμῶν: τρεῖς, δύο καὶ εἰς

κατ' ἐκλογὴν τῶν βραβευομένων (ἴδε Ὁ-
δηγὸς Κεφ. 5).

Δικαιώμα συμμετοχῆς δωρεὰν ἔχουν ὅλοι

οἱ ἔχοντες ψευδώνυμον ἐγχειρημένον διὰ τὸ

1913, ἐπὶ πληρωμῇ δὲ λεπτῶν 10 οἱ ἀνευ

ψευδωνύμου συνδρομηταὶ καὶ τὰ δέδελφά των,

καὶ ἐπὶ πληρωμῇ λεπτῶν 30 εἰς γραμματόση-
μον οἱ κατὰ φύλλον ἀγορασταί. Αἱ δὲ λύσεις

εἶνε δεκταὶ μέχρι τῆς 15 Φεβρουαρίου.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Τορπιλλοβόλου 11.

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Ἡ μικρὰ Ἄννα ἐπῆγεν εἰς τὸ Δένδρον τῆς Κας

Ἀλφ, ὅπου δὲν εὐχαριστῆται διόλου. Τὸ ἦρε

προπάντων μικρὸν καὶ πτωχόν. Δι' αὐτὸ, ὅταν

ἡ μητέρα τῆς τὴν ἠρώτησε πῶς ἐπέρασε, εἶπε:

— Καλέ, ἀφ' ὅτε με... Ἐκεῖνοι ἐκεῖ-πέρα

δὲν ἔκαμαν Δένδρον, ἔκαμαν... Φυτό!

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Τορπιλλοβόλου 11.

136ος ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΛΕΥΚΩΝ ΛΕΞΕΩΝ

Εἰς τὸν 136ον Διαγωνισμόν
τῶν Λευκῶν Λέξεων, ὁ ὅποιος τὸν 30
ἀρᾷ, μὲ μερικὰς ἐξηγήσεις χάριν τῶν νέων
συνδρομητῶν καὶ ἀγοραστῶν, οἱ ὅποιοι δὲν
γνωρίζουν τὰ κατ' αὐτόν.

Ἐὰν προσέξετε κατὰ τὴν ἀνάγνωσιν τὸ
σημερινόν μας φυλλάδιον, θὰ ἰδῇτε ὅτι ἔδω-
κα ἐκεῖ, εἰς τὰ διάφορα μέρη τοῦ χειμένου—
εἰς τὸ μυθιστόρημα, εἰς τὴν ἐπιστολὴν τοῦ
κ. Φαίδωνος, εἰς τὰ διηγήματα, σχεδὸν εἰς
κάθε κομμάτι, ὑπάρχουν κενὰ διαστήματα,
ὅ,τι ἐκ λήθους, ἀλλ' ἀφ' ἡμέρας ἐπίτηδες. Κάθε
κενὸν διάστημα ἔπρεπε νὰ ἔχῃ μίαν λέξιν, ἡ
ὅποια λείπει. Αὐταὶ δὲ ἀκριβῶς αἱ λέξεις, ποῦ
λείπουν, εἶνε αἱ λευκαὶ λέξεις, καὶ ἡ εὐρεσίς
των ἀποτελεῖ τὸ ἀντικείμενον τοῦ Διαγωνισμοῦ.

Πῶς θὰ τὰς εὕρῃτε ὅμως; Οἱ ἀρχαιολόγοι,
ὅπως γνωρίζετε, καταγίνονται πολλὰκις εἰς
συμπληρώσιν ἀρχαίων ἐπιγραφῶν, αἱ ὅποιαι
ἀποκαλύπτονται ἐφαρμέναι ἐκ τοῦ χρόνου
ἡ ἡμιτελεῖς εἰς τὰ τεμάχια τῶν πλακῶν καὶ
τῶν στήλων, τὰ ὅποια ἡ σκαπὴν φέρει εἰς
φῶς. Κεῖν παρμόνον, πολὺ ἐκούσιον ὅμως
καὶ μὴ ἀπαιτοῦν βιβλικά τὰς γνώσεις ἑνὸς ἀρ-
χαιολόγου, θὰ ἐπιχειρήσετε εἰς τὸν Διαγωνι-
σμόν αὐτόν καὶ σῆς.

Ἡ ἐννοία τῆς φράσεως, τὸ ὅρος ἐν γένει
τοῦ συγγραφῆς, τὸ μέγεθος τοῦ κενοῦ δια-
στήματος, τὸ ὅποιον δεικνύει περίπου πόσα
στοιχεῖα ἔχῃ ἡ ἀφαιρεθεῖσα λέξις, καὶ τέλος
ἡ δοκιμασθεῖσα εἰς τὸν Διαγωνισμὸν μας
ἔως τώρα εὐφύια καὶ μαντικὴ δύναμις σας,
ὕπερτακτον διὰ νὰ φθάσετε εἰς τὸ εὐχάριστον
ἀποτέλεσμα.

Ἀπὸ τὸ σημερινόν φυλλάδιον λείπουν ἐν
ὅλῳ δώδεκα λέξεις. Οἱ διαγωνιζόμενοι πρέ-
πει νὰ τὰς εὐρύναι καὶ νὰ μοῦ τὰς στείλουν γραμ-
μένας εἰς φύλλον κοινὸ χάρτου, εἰς τὸ ὅποιον
νὰ μὴ ὑπάρχῃ τίποτε ἄλλο, πλὴν τῆς ἀπαν-
τήσεως, διατυπωμένης εἰς ἑξῆς:

"Ἀπάντησις εἰς τὸν 136ον Διαγωνισμόν

τῶν Λευκῶν Λέξεων τοῦ 1913, ποῦ φυλλάδιον τῆς

Διαπλάσεως ὑπὸ... (ἔδω τὸ ὄνομα τοῦ δια-
γωνιζομένου καὶ τὸ ψευδώνυμον, ἂν ἔχῃ).

1. Εἰς τὴν σελίδα δεῖνα, στήλην δεῖνα,

(«Μικρὸς Τζόκευ») λείπει ἡ λέξις (π. χ.) κακία.

2. Εἰς τὴν σελίδα δεῖνα, στήλην δεῖνα,

(«Ἀθηναϊκὴ Ἐπιστολή») λείπει ἡ λέξις: ἔχετε.

Καὶ αὐτὴ καλεῖται: Ἐννοεῖται, ὅτι ἕκαστος

ὁ σημειώσας λέξεις εὐρῇ. Δὲν εἶνε δη-
λαδὴ ἀνάγκη νὰ εὕρῃ κανεὶς καὶ τὰς δώδεκα,

διὰ νὰ στείλῃ τὴν λύσιν.

(Ὡς βραβεύθῃ μὲ πρῶτον βραβεῖον ὅποιος

εὕρῃ ἀκριβῶς, ἀκριβέστατα, καὶ τὰς δώδεκα

λευκὰς λέξεις αὐτοῦ τοῦ φυλλαδίου. Ἐὰν δὲ

τὰς εὕρουν πολλοί, τὸ βραβεῖον θὰ ἀπονε-
μηθῇ διὰ κλήρον εἰς ἕνα, τοῦ ὁποῦ θὰ δη-

μοσιεῖται καὶ ἡ εἰκὼν. Θὰ δοθῇ ἐπ' αὐτῆς δευ-
τερον καὶ τρίτον βραβεῖον εἰς τοὺς ἀμέσως

μετὰ τὸν πρῶτον εὐρόντας τὰς περισσοτέρας

ἀκριβεῖς λέξεις. Εἶνε δὲ τὰ βραβεῖα τ' ἀπονε-
μόμενα εἰς τοὺς Μεγάλους Διαγωνισμοὺς, ἔτσι:

τῶμοι τῆς Α' περιόδου τῆς «Διαπλάσεως

σιεύθη εις τὸ βον φύλ.) 2ῃ Μαρτίου, α. "Ανοί-
ξεις, κ. "Ενα Χωιτάκι, α. Ζερφυτίτις, κ. "Ωρίων,
α. Γλυκεία Αἶψα, κ. Ματωμένο Φεγγάρι, α.
Φλογέρα τοῦ Βασιλῆα, κ. Τρελλοκόροισι, κ.
Σχοινιστολόισι Χίος, κ. Σφρίγξ, κ. Μαγμα-
ρωμένος Βασιλῆας, α. "Αγκυρα τῆς Σωτηρίας,
κ. Παπαρούνα, κ. Δύναμις τῆς Θελήσεως, κ.
Κυρία Δεσμώτης, κ. "Αθηναῖος "Ιππότης, α.
"Ελληνικό, "Αεράκι α.

ΜΙΚΡΑ ΜΥΣΤΙΚΑ

Μικρὰ Μυστικά ἐπιθυμοῦν νάνταλλά-
ξουν: τὸ Σύμβουλον τοῦ Χριστιανισμοῦ (0)
μὲ Τέλλον "Αγαν, Κορηκοπούλαν, Ξανθὴν
Μουσικήν, "Ελληνικὴν Καρδιάν, Σαμίον "Η-
ραν, "Ελληνοπούλαν.

"Η Διάπλασις ἀσπάζεται τοὺς φίλους της:
? (τόμον 1901 ἔστειλα ἑλπίξω νὰ τὰ ἔλαβες
ἤδη όλα.) Σφίγγα (ἔλαβα, εὐχαριστῶ) "Ε-
θνικὴν Αἶγλην (ἔχει καλῶς) Φανολάτριν
(γάρτην λύσεων ἔστειλ' α. εὐχαριστῶ πολὺ.)
Ρεύμα τοῦ Βοσπόρου (εὐχαριστῶ πολὺ διὰ
τὸ ξεσπάθωμα· αἱ ἐπιστολαὶ σου μὲν ἀρέ-
σουν καὶ ἔννοια σου· χαριετίσματα εἰς τὴν
νέαν μας καὶ περιμένω νὰ μοῦ γράψῃ.)
Βασίλισσαν τῆς Κύπρου (δυσόχαρτον ἔστει-
λα.) Λατρετὴν Κωνσταντίνον (ἔστειλα, εὐ-
χαριστῶ) "Ανοξιν (ναί, καὶ τὸ ἔστειλα)
Μικρὸν Τζόκευ (15 λεπτά τὸ τετράδιον
διάδασε τὸν "Οδηγόν, εἰς τὸ ἰόν φυλλάδιον,
νὰ τὰ ἰδῇς όλα.) Δαφνοστεφὴ "Ολυμπιονίκην
(αἱ παραγγελίαι σου ἐξετελέσθησαν κ' εὐχα-
ριστῶ πολὺ διὰ τὴν ἐνεργείαν· ὁ κύριος ἐκεί-
νος ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τῆς ἀδελφῆς σου, καὶ
ἄλλους φίλους μου ἐδοκίμασε νὰποσπάσῃ, ἀλλὰ
κανεὶς δὲν ἠθέλησε νὰ τὸν βοηθήσῃ, ὅπως
λέγεις, "νὰ φάῃ κ' ἄλλα...) Νέλκε (βρα-
βεῖον καὶ λοιπὰ ζητηθέντα ἐστάλησαν· ἔλαβα
καὶ τὴν τελείαν Στατιστικὴν σου καὶ σ' εὐ-
χαριστῶ πολὺ· ὁ κ. Ε. εἶνε πολὺ καλὸν ἔρα
τώρα ἀλλὰ δὲν ἐξέρχεται) "Ενα Χωιτάκι (καὶ
ἡ ἰδική σου Στατιστικὴ ἐλῆφθι, βραβεῖον ἔ-
στειλα· ἡ ἐπιστολή σου ὠραυνάτη) Τέλλον
"Αγαν (εἶνε πολὺ ἐκτενές, αὐτὸ μόνον· καὶ
φίτος θέλω νὰ προτιμῶ τὰ συντομώτερα· ὁ
κ. Ε. δὲν ἐνόησε, διὰ ποῖον "ἄνδρα) λέγεις:)
Εὐάρ. Α. Καρ. (εὐχαριστῶ πολὺ δι' ὅσα
γράφεις) Μαστροχαλαστὴν (ἀφού ἔγινε λά-
θος, διορθώνεται· νὰ μοῦ στείλῃς πίσω
τὸν 20όν καὶ νὰ σοῦ στείλῃς τὸν 22ον)
Γλυκείαν Αἶψαν (ἐλήφθησαν ὅσους τοὺς 1912
Εἰκὼν δὲν εἶνε καταλλήλως σχεδιασμένη διὰ
τσιγγογράφειν· αὐταὶ ποὺ δημοσιεύω, μοῦ
στάλλονται ἔτσι, ὅπως τὰς βλέπεις) "Αγρο-
δίτην τῶν Μεδίκων (ἔστειλα) Χ (ἀνεαντίας,
μὲ τὸ μεγαλῆτερον ἐνδιαφέρον ἐδιάβασα τὴν
ὠραίαν ἐπιστολήν σου καὶ σὲ παρακαλῶ νὰ
μοῦ γράφῃς συχνά) Δαφνοστεφὴ Κωνσταν-
τίνον (εὐχαριστῶ ἔστειλα) Νικήσασαν Κων-
σταντίνον (ἔστειλα) Βασίλισσαν τῆς Κύπρου
(ἐστάλησαν ἐπὶ συστάσει) "Ωρίωνα (ἔχει κα-
λῶς· εὐχαριστῶ πολὺ) "Ινᾶ Καστρ. (εὐχα-
ριστῶ πολὺ διὰ τὸ ξεσπάθωμα· γράφε μοῦ
ὅσο θέλῃς, δὲν μὲ ζαλιζέις) "Ελληνοπούλα
τοῦ Αἱμου (ἔστειλα) ποῖός ἔχει, καμμιὰ
φορὰ...) "Ελληνικὴν Νίκην (ἔστειλα) δεκτὴ
μετὰ πάσης χαρᾶς) Δοξασμένο 1912 (ἔστειλα
κ' εὐχαριστῶ διὰ τὸ ἄσκηον ἐνδιαφέρον)
Θεοῦ Α. Καβ. ἐλευθερον εἶνε καὶ λάβε το.)
Δαφνοστεφὴ Νίκην (ἔστειλα) Μαρουδιὸν
Χρ. Σ. (στέλλονται τακτικά) Μόνωσον, "Αθ.
"Αντύπαν, Σημαιοφόρον "Ελλήνα, Νεοαἶδαν
τοῦ Εὐξείνου, Συμμαχικὸν Στρατὸν, Μαγα-
μένο Φοῦλι, "Αθηναῖον "Ιππότην, Θαλασσο-
κράτειραν "Ελλάδα, "Εθνικὴν Αἶγλην, Αγο-
σούλαν κτλ. κτλ.

Εἰς ὅσας ἐπιστολάς ἔλαβα μετὰ τὴν 27ην
Δεκεμβρίου, θάπαντήσω εἰς τὸ προσεχές.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

135ος Διαγωνισμὸς
Λύσεων Δεκεμβρίου—Μαρτίου

(Αἱ λύσεις δεκταὶ μέχρι τῆς 17ης Φεβρουαρίου)

42. Δεξιόγραφος

Τὸ πρῶτόν μου εἶνε νύτα,
Τάλλο συμπλεκτικό,
Καὶ πρόσποιον τὸ τρίτον
Τῆς Παλαιᾶς γνωστό.
"Αν ὅλ' αὐτὰ ἐνώσῃς,
Μὲ νῆσον ὅα δηλώσῃς.

"Εστάλη ἀπὸ τοῦ "Ελληνοπούλου τοῦ Αἱμου.

43. Στοιχειόγραφος μετ' "Αναγραμ- ματισμοῦ.

Τῆς "Ελλάδος μία χώρα
Εἶς τὸ στήθος μπαίνει τώρα,
"Εν τῇ γράμμῃ ἂν ἀκριβέσῃς
Κ' ἐν τῇ ἄλλῃ μεταβῇς.

"Εστάλη ὑπὸ τοῦ Δοδωναίου.

44. Διπλοῦς Στοιχειόγραφος.

Εἶνε νῆσος τῆς "Ελλάδος,
Δύο γράμματα ἂν τῆς βγάλῃς,
"Σ ἄλλη νῆσον τῆς "Ελλάδος
Παρειθὺς τὴν μεταβῇς.
Κ' ἂν τῆς βγάλῃς καὶ τὸ τρίτον,
"Ἀλλοτε θεότης ἦτον.

"Εστάλη ὑπὸ τοῦ Δαφνοστεφῆ Κωνσταντίνου.

45. Τονόγραφος.

Εἶμι κοινὸν ἐπιθετον
Κ' ἔχω πολὴν ὄψαν...
Μὲ ἄλλον τόνον, ποταμὸς
Εἰς τὴν Μακεδονίαν.

"Εστάλη ὑπὸ τοῦ Κορυθαίου "Εκτορος.

46. Κεκρυμμένον καὶ ἀντεστραμ- μένον Κυβόλεξον.

- 1.— "Η "Αμαλία ἦτο σύζυγος τοῦ "Ο-
θωνο.
- 2.— Αὐτὸ εἶνε πνεῦμα δασύ.
- 3.— "Ο Νίκος ἔχει βῆχα μὲ πυρετό.
- 4.— Αὐτὸ τὸ νῆμα εἶνε βρυδακρό.

"Εστάλη ὑπὸ τοῦ Φύλακος τοῦ Μορχόβου.

47. "Αστήρ

* * * Νάντικατασταθιὺν οἱ ἀστερί-
* * * σκoi διὰ γραμμάτων οὕτως ὥ-
* * * στε νάναγινώσκειται: "Ος ζον-
* * * τῶς πέλαιος, καθέτω; Μοῦσα,
* * * διαγωνίως δὲ θαλάσσιον ζῶον
* * * καὶ ἀπέραντος ὕγρα ἔκτασις.
* * *

"Εστάλη ὑπὸ τοῦ Λεοντιδῆος

48. "Επιγραφή

Γ Ρ Ε Ω Δ Ι Ο
Λ Δ Δ Σ Ο Ε Ο
Σ Ν Μ Κ Ι Α Ι Α
Λ Π Ε Δ Κ Α Η

Ζητεῖται ἡ ἀνάγνωσις τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης.

"Εστάλη ὑπὸ τοῦ "Αθηναίου "Ιπποῦ

49. "Ακροστιχὶς μετὰ Ποικίλης "Ακροστιχίδος.

Τὰ μὲν ἀρχικὰ τῶν κάτωθι ζητούμενων
λεξέων ἀποτελοῦν ἀρχαῖαν πόλιν ἢ μέρος τοῦ
ποδός. Τὸ δὲ πρῶτον γράμμα τῆς πρώτης,
τὸ δεύτερον τῆς δευτέρας, τὸ τρίτον τῆς τρί-
της, καὶ οὕτω καθεστῆς, θηρίον:

- 1, "Υἱὸς ἀμνηκοῦ ἥρωος. 2, Ζῶον γαστροφόν.
- 3, Πόλις τῆς "Ιταλίας. 4, "Βερετόν. 5,
Φυτικὴ τροφή. 6, Ὑγρὸν τοῦ σώματος.

"Εστάλη ἀπὸ τοῦ Ματωμένο Φεγγάρι.

50. Φωνηεντολόπος

τ - μ - ν - * - κ - ρ - π - τ - ψ - χ

"Εστάλη ὑπὸ τοῦ Φιλοπατριδῆος

51. Γεῖφος

Π	Π	Π	
	νομ	νομ	
Π	νομ	Τ'	Π
	νομ	νομ	Π
Π	Π	Π	Π

"Εστάλη ὑπὸ τῆς Λύρας τῆς Μουρσεως

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

Μαῦρε τῆς Βενετίας, σοῦ εὐχομαι τὸ
νέον ἔτος νὰ διέλθῃς αἶσιον καὶ εὐτυ-
χές.—Γ.Χ.Γ. (11", 27)

Δαφνοστεφὴ "Ολυμπιονίκην, συλλυπητήρια
ἐπὶ ἀπολείᾳ προσφίλου πατρός.
"Θεράμβος". (11", 28)

ΛΑΤΡΕΥΤΗ ΚΥΑΝΟΛΕΥΚΟΣ
"Υποψηφία Δημοψηφίσματος (11", 29)

Ανταλλάσσω cartes - postales μὲ Διδας.
Προτιμῶ καλλονὰς mats. "Π διεύ-
θυνσι; μου: Μαρίαν Χ. Δικαίου, Καλάμας.

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΙ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ

ΟΙ ΛΥΤΑΙ ΤΟΥ 3ου ΦΥΛΛΟΥ

(Ἴδε τὴν λύσιν εἰς τὴν σελ. 41)

ΛΘΗΝΩΝ: "Ενδοῦον Γοῖταποβον, Γ. Σπίνης,
"Ελενη Πετραλοῦ, Τορπιλλί βολεγ 11.
ΠΕΙΡΑΙΩΣ: "Ενάγγελος Μπαλάφας, Τάκης Γ.
Γιαννιούσης, Π. Ι. Μπαμπιουρέσος, "Ιωάννης Ν.
Καρδαφας.

ΕΠΑΡΧΙΩΝ:

ΒΟΛΟΥ: Β. Κουτσουβέλης.
ΕΛΕΥΣΙΝΟΣ: Θησεύς Θ. Πάγκαλος.
ΖΑΚΥΝΘΟΥ: Μυροσίνη Δ. Ἀμπελοεράβδη.
ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ: Ν. Μπορνέλος.
ΘΗΒΩΝ: Παρασκευὴ Κωνσταντινίδου.
ΚΑΡΑΙΤΗΣ: Φώτιος Κυρίσης.
ΚΕΡΚΥΡΑΣ: "Ιουλ. Θ. "Ιωάννης, Μάρκος Να-
ξών.
ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ: "Ασημίνα Παν. "Αλεξανδρά-
του.
ΚΟΡΙΝΘΟΥ: Παῦλος Ι. Δημητριάδου, Β.
Δ. Οἰκονομόπουλος.
ΛΑΡΙΣΣΗΣ: Γεώργιος Δ. Σηλυβερδίδης.
ΜΙΤΥΛΗΝΗΣ: Σιαδ. Γ. Παρασκευαΐδης.
ΠΑΤΡΩΝ: Αἰλίκια Α. "Αθανασίου, Πατρινο
Ναυτοπούλου.
ΤΡΙΠΟΛΕΩΣ: Γενναῖονυχος "Ελλην.
ΤΥΡΝΑΒΟΥ: Βασ. λ. "Ηλ. Τράτας.
ΧΑΛΚΙΔΟΣ: Γεώργ. "Αθ. Πράκουρας.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ:

ΛΑΒΕΑΝΑΡΕΙΑΣ: "Ανδρέας Νήμα.
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ: "Αθανάσιος "Αντίπας.
ΠΟΡΤ-ΣΑΪΔ: "Ελενη Δακώση (1), Αικατερίνη
Κονάνη (1), Κλεοπάτρα Ι. Καλογήρου (1).

ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ

Τῶν εὐρόντων ὁρῶν τὴν λύσιν τὰ δνόματα
ἐτέθησαν εἰς τὴν κληρωτὶδα καὶ ἐκλήρωθη ἡ ἐν
Θήβας ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΟΥ,
ἡ ὁποία ἐνεγράφη διὰ τρεῖς μῆνας ἀπὸ τῆς "Α-
ναρίτου.

Πλεονάζουν δρ. 0,50 διὰ τὸν προσεχῆ Διαγων.

ΚΑΛΥΜΜΑΤΑ τοῦ τόμου τῆς Δια-
ωλάσεως τοῦ 1912,
κόκκινα μὲ χρυσὰ γράμματα, δι' ὅ-
σους θέλουν νὰ χρυσοδέσουν τὰ φυλ-
λάδια τῶν εἰς τὸν τόμον, εἶνε ἡδη
ΕΤΟΙΜΑ καὶ πωλοῦνται εἰς τὸ
Γραφεῖόν μας. Στέλλονται δὲ ταχυ-
δρομικῶς πρὸς τοὺς ἐμβάζοντας τὸ
ἀντίτιμον, δραχ. ἢ φρ. 1,75.